

Ministeren

Dato: 5. juli 2011

J.nr.: 11/05940

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 18. marts 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Forslag til KOM (2007) 0638

Forslag til Rådets direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat

Spørgsmål nr. 3:

Ministeren bedes - i forlængelse af besvarelsen af KOM (2007) 0638 spørgsmål 2 – uddybe regeringens holdning om, at alle 5 kategorier vedr. midlertidig personbevægelse ifm. levering af en tjenesteydelse (Mode 4) skal leve op til nationale løn- og ansættelsesvilkår og redegøre for, om

- det indebærer, at den arbejdskraft, som kommer til Danmark og som benævnes som "selvstændige" (independent professionals) og som "led i en servicekontrakt/-ydelse" (contractual suppliers) og tilsvarende, vil blive betragtet som det de reelt er, nemlig almindelige lønmodtagere, og derved omfattet af dansk lovgivning og overenskomstaftaler herunder regler for beskatning af lønmodtagere?

- ministeren er enig i, at der, såfremt man ikke vælger at betragte disse kategorier som almindelige lønmodtagere, vil være tale om en omgåelse af nationalt fastsatte løn- og ansættelsesvilkår?

- ministeren er enig i, at hvis man betragter disse kategorier som almindelige lønmodtagere, jf. ovenstående spørgsmål, så vil en sådan holdning været noget, som hvert enkelt EU-land afgør for sig selv, og vil den danske regering i så fald kun træffe en sådan beslutning for danske forhold, eller vil regeringens også søge dette forhold gjort gældende for alle EU-lande?

- Indien vil kunne - i tilfælde af at Danmark og evt. andre EU-lande vælger, at en frihandelsaftale skal tolkes og implementeres sådan, at alle kategorier af arbejdskraft skal

behandles som lønmodtagere - med støtte i WTO-regler (GATS-aftale) og med det argument, at nogle EU-lande har en anderledes praksis, få held til at få omstødt et sådant dansk valg?

- indisk arbejdskraft, der er kommet til andre EU-lande som "selvstændige" og "led i en servicekontrakt/-ydelse", via EU-regler vil kunne kræve tilstedeværelse og ret til at udføre arbejde i Danmark uden, at det kan kræves, at de skal have opholds- og arbejdstilladelse jf. udlændingeloven samt beskyttes og have rettigheder i henhold til nationalt fastsatte løn- og ansættelsesvilkår?

Svar:

Som det fremgår af udenrigsministerens besvarelse af spørgsmål 2, forhandler EU og Indien om indgåelse af en frihandelsaftale.

Aftalen forhandles inden for rammerne af WTO's GATS-aftale (General Agreement on Trade in Services) og omfatter bl.a. spørgsmålet om midlertidig personbevægelse i forbindelse med levering af tjenesteydelser (Mode 4). Mode 4 i GATS omfatter fem nærmere definerede kategorier af tjenesteydere.

Som det endvidere fremgår af besvarelsen af spørgsmål 2, vil regeringen tage endelig stilling til det nærmere indhold af frihandelsaftalen med Indien i forbindelse med de kommende forhandlinger om et egentligt aftaleudkast.

Det er dog – som tillige anført i besvarelsen af spørgsmål 2 – regeringens klare holdning, at alle kategorier vil skulle leve op til nationale løn- og ansættelsesvilkår. Dette vil således indgå i regeringens videre overvejelser i forbindelse med forhandlingerne om aftalen.

Det er i øvrigt Integrationsministeriets umiddelbare vurdering, at udlændingelovgivningen indeholder fornøden hjemmel til, at der kan meddeles opholdstilladelse her i landet til de kategorier af personer, der er omfattet af forhandlingerne om aftalen. Integrationsministeriet vil dog i forbindelse med de videre forhandlinger tage endelig stilling hertil.

Særligt for så vidt angår de to kategorier af tjenesteydere, som er nævnt i spørgsmålet, kan det anføres, at Integrationsministeriet er enig i, at de to kategorier af personer må anses for at udføre lønarbejde, og at der således kan stilles krav til, at sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår overholdes.

Dette gælder efter omstændighederne også i de tilfælde, hvor en såkaldt independent professionals skal udføre en tjenesteydelse i Danmark, og hvor der ikke foreligger en egentlig ansættelseskontrakt. I sådanne tilfælde vil der i overensstemmelse med nugældende praksis blive stillet krav om, at der indgås en kontrakt mellem den danske virksomhed og tjenesteyderen, således at tjenesteyderen sidestilles med en lønmodtager. Udlændingesservice vil herefter, som i alle andre sager, hvor der meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 6, kunne høre det regionale beskæftigelsesråd eller en brancheorganisation om, hvorvidt løn- og ansættelsesvilkår er sædvanlige.

Frihandelsaftalen og de danske regler for kvalificeret arbejdskraft kan således ses som to parallelle regelsæt med det samme formål, hvor det ene regelsæt (aftalen med Indien) kan rummes inden for det andet regelsæt (den danske udlændingelov).

Regler om beskatning og overenskomster ligger uden for Integrationsministeriets ressort.

Det er op til det enkelte EU-land at implementere frihandelsaftalen i overensstemmelse med nationale bestemmelser. Frihandelsaftalen vedtages med hjemmel i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, femte del, afsnit 2, om den fælles handelspolitik.

Frihandelsaftalen medfører ikke, at indisk arbejdskraft med støtte i frihandelsaftalen med Indien vil få ret til fri bevægelighed mellem EU-landene.

Med venlig hilsen

Søren Pind